

ВЕСТНИК „КЮРИ“

COVID-19, СТР.1

ИВАН ВАЗОВ, СТР.3

Ф. ЖОЛИО-КЮРИ, СТР.5

КАК ДА СЕ ПРЕДПАЗИМ ОТ КОРОНАВИРУС?

ВАЖНИ ИНСТРУКЦИИ!!!

Новият коронавирус NCP може да не показва признак на инфекция в продължение на много дни, тогава как човек може да знае дали е заразен?

Последната информация е, че инкубационният период може да бъде до 28 дни, преди симптомите на COVID 19 да са очевидни.

Когато човек има треска и/или кашлица и отива в болница, белите му дробове обикновено са 50% фиброза и вече е късно!

Тайванските експерти предоставят обикновена самопроверка, която можем да правим всяка сутрин:

Поемете дълбоко въздух и задръжте дъха си повече на 10 секунди. Ако го изпълните успешно без кашлица, без дискомфорт, задушаване или стягане и др., това доказва, че

няма фиброза в белите дробове, което по същество показва, че няма инфекция. В критични моменти, моля правете тази проверка всяка сутрин!

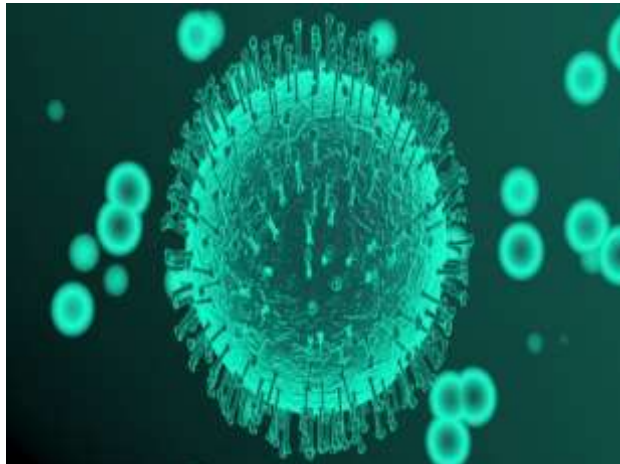
СЕРИОЗНИ ОТЛИЧНИ СЪВЕТИ от японски лекари, лекуващи случаи на COVID 19. Уверете се, че устата и гърлото ви са влажни, никога НЕ СУХИ. Пийте по няколко глътки вода на всеки 15 минути. ЗАЩО?

Дори и вирусът да влезе в устата ви, питейната вода или други течности ще ги изхвърлят през хронопровода в стомаха. Веднъж попаднал там, вирусът ще бъде унищожен от вашите стомашни киселини. Ако не пиете достатъчно вода и по-редовно, вирусът може да навлезе във вашите бели дробове. Това е много опасно!

СЪВЕТИ ЗА КОРОНАВИРУС:

1. Той е с доста големи размери (клетката е с диаметър около 400-500nm), така че всяка нормална маска (не само от вида N95) трябва да може да го филтрира. Въпреки това, когато някой, който е заразен, киха пред вас, вирусът е активен поне на 3 метра, преди да падне на земята.

2. Когато вирусът падне върху метална повърхност, той живее поне 12 часа. Затова не забравяйте, ако влезете в контакт с някаква метална повърхност, да измиете старателно ръцете си със сапун.

3. Вирусът може да остане активен върху тъканта в продължение на 6-12 часа. Нормален перилен препарат би трябвало да убие вируса. За зимно облекло, което не изисква ежедневно пране, можете да го поставите под слънцето, за да убиете вируса.

ЗА СИМПТОМИТЕ НА ПНЕВМОНИЯТА, ПРИЧИНЕНА ОТ КОРОНАВИРУС:

1. Първо ще инфектира гърлото, така че ще имате усещане за сухи болки в гърлото, което ще продължи 3 до 4 дни.

2. След това вирусът се смесва с носната течност и ще прокапе в трахеята, като така ще навлезе в белите дробове, причинявайки пневмония. Този процес ще отнеме 5 до 6 дни.

3. С пневмонията идва висока температура и затрудено дишане. Запушването на носа не е от нормален вид. Чувството е, че сякаш се давите във вода. Важно е да отидете да потърсите незабавна медицинска помощ, ако се чувствате така.

ОТНОСНО ПРЕВЕНЦИЯТА:

1. Най-често срещаният начин да се заразите е чрез докосване на предмети на публично място, така че трябва да миете ръцете си често. Вирусът може да живее на ръцете ви само за 5-10 минути, но много неща може да се случат през тези 5-10 минути (можете да разтриете очите си или да пипнете неволно носа си).

ПОЛАГАЙТЕ ДОПЪЛНИТЕЛНИ ГРИЖИ И ПИЙТЕ МНОГО ВОДА! Яжте чесън и носете няколко скилидки в себе си!

УЧЕБНАТА 2020/2021 ГОДИНА

На 15 септември 2020 година училищният звънец ще удари за пореден път. Някои ще прекрачат прага на училищата за първи, а други за последен път. Тази година обаче няма да е както преди. Всички знаем за пандемията от Covid-19, която обхваща света. През изминалата година преминахме на онлайн обучение, което не бе никак лесно, но въпреки това учениците показаха характер и с дружни усилия се справихме. Всички заедно научихме, че трябва да гледаме откъм позитивната страна. В такива моменти ние трябва да се грижим един за друг, да си помагаме, да се подкрепяме и да се пазим взаимно, защото няма по важно от здравето на един човек.

Бих искал да се обърна към всички ученици и да им пожелаем здраве, една спорна, успешна и изпълнена с много позитивни емоции учебна година и всеки един да завърши годината с отличен успех. Въпреки мерките, които ще бъдат наложени, вярвам, че с дружни усилия всички заедно ще се справим с трудностите, които ни предстоят.
ЗАЕДНО МОЖЕМ ВСИЧКО!

Виктор Лазаров, 10в клас

Отечество любезно, как хубаво си ти!

Отечество любезно, как хубаво си ти!
Как чудно се синее небето ти безкрайно!
Как твоите картини менят се омайно!
При всеки поглед нови, по-нови красоти:
тук весели долини, там планини гиганти,
земята пълна с цвете, небето със брилянти...
Отечество любезно, как хубаво си ти!

Коя земя от теб е по-пъстра, по-богата?
Ти сбираш в едно всички блага и дарове:
хляб, свила, рози, нектар, цветя и плодове,
на Изтокът светлика, на Югът аромата;
горите ти са пълни с хармония и хлад,
долините с трендафил, гърдите с благодат.
Коя земя от теб е по-пъстра, по-богата?

Отечество, не си ли достойно за любов?
Кой странник без въздишка можа да те остави?
Кой има сила твойте картини да забрави?
Що нямаш ти? Що липсва под синий ти покров,
в случай, че Бог би искал Едемът да премести
и своя рай прекрасен при Емус да намести?
Отечество, не си ли достойно за любов?

Ти рай си, да; но кой те прилично оценява?
Не те познават даже децата ти сами,
и твойто име свято нерядко ги срами!
Какъв ли свят прекрасен в теб йоще скрит остава?
Какви ли тайни дремят, богатства, красоти
по твоите долини, поля и висоти?
Ти рай си, да; но кой те прилично оценява?

Ах, ний живейме в теб кат същи чужденци,
и твойт дивен вид ни не стряска, не привлича.
Рогачът в планините по-много те обича,
по-харно те познават крилатите певци,
но ний не видим нищо, нам нищо не ни трябва,
доволно е, че даваш покривката и хляба,
и ние в тебе, майко, ще умрем чужденци!

Стихотворението „Отечество любезно, как хубаво си ти!“ е публикувано в стихосбирката на Иван Вазов „Поля и гори“ (1884). Повод за написването ѝ са пътуванията на поета из Стара планина, Родопите и Средна гора. Странствайки из родните „поля и гори“, поетът е изключително впечатлен от красотата на българската природа, но и дълбоко натъжен от това, че малцина я забелязват и познават истински. В своята стихосбирка той си поставя за цел да възпее природните забележителности на България, за да събуди у своите читатели чувството на родолюбив и национална гордост от прелестите на отечеството.

По повод това стихотворение, самият Вазов признава : **„Може би България затуй ме обича, че и аз страстно я обичам!“**.

Основна тема в произведението е любовта към отечеството. Тя се реализира чрез съвкупността от отделни подтеми като: темата за красотата на родните картини, за даровете и тайните богатства на родните земи. Особено присъствие има темата за чужденеца. Човек може да бъде чужденец дори в собствения си дом и в собственото си семейство, когато не се интересува от тях и не е съпричастен с вълненията им.

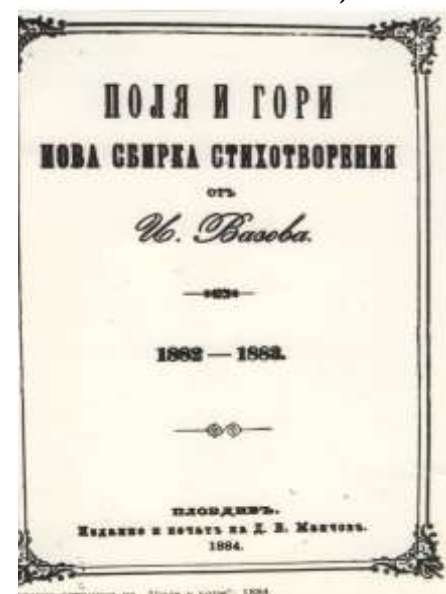
Стихотворението на Вазов поставя проблем, актуален и днес. Това е проблемът за отчуждаването на хората от природата и от нейните богатства.

Всъщност възторгът от красотата на родна България е основен мотив в творбите на народния поет. Авторът не просто ни разкрива как „при всеки поглед все нови, по-нови красоти“, не само описва в детайли природното богатство на нашата страна, сравнявайки я дори с Едем (Рай), но задава и въпроса **„Коя земя от теб е по-пъстра и по-богата?“**. Отговора оставя на самите нас, защото той е ясен. Възторжените слова ни карат да преосмислим родните блага и преди всичко да ги оценим достойно:

„Отечество, не си ли достойно за любов?“

Стихотворението завършва с упрек към българския народ – към неговата немарливост, неговото недостойно и дори неблагоприятно отношение към Отееството. Тежки са думите: **„и ние в теб, майко, ще умрем чужденци!“** Целта на лирическия герой е не представяне и запознаване на читателя с родните красоти, а възраждане на националното самочувствие на българина, неговото родолюбие и неговата гордост. Гордостта, че сме българи и гордостта, че нашата страна е точно и именно такава – красива и неповторима!

Ивана Божикова, 7б клас

ИВАН ВАЗОВ – ПАТРИАРХЪТ НА БЪЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА

Иван Вазов е роден на 9 юли 1850 г. в град Сопот. Израства в патриархалното семейство на търговеца Минчо Вазов и Съба Вазова, която формира у своя син интереса към художествената литература.

Като ученик в Сопот и Калофер Вазов прочита първата българска повест – „Нешастна фамилия“, написана от Васил Друмев. Изпитва силното влияние на руските поети романтици Александър Пушкин и Михаил Лермонтов. Увлеча се и от френската сензационна, авантюерна литература – едно от любимите му произведения е романът „Скитникът евреин“ на Йожен Сю. Въздействие върху Вазовия художествен свят оказват и творби на Виктор Юго – романът „Клетниците“ и стихосбирката „Легенда на вековете“.

Родното е центърът на Вазовия художествен свят. От началото на творческия си път (първото публикувано стихотворение на Вазов е „Борба“ през 1870 г.) до последната стихосбирка – „Не ще загине!“ (1919 г.) – поетът остава верен на призиването си да бъде летописец, хроникьор на съдбовни моменти в живота на българския народ. Първите три поетически книги, създадени през 70-те години на XIX век, отразяват въодушевлението при подготовката на Априлското въстание („Пряпорец и гусла“, 1876 г.), трагичното потушаване на бунта („Тъгите на България“, 1877 г.) и възторга от извоюването на националната свобода („Избавление“, 1878 г.).

През първата половина на 80-те години (1880 – 1886) Вазов е в Пловдив. Това е найплодотворният период в неговото творчество, тъй като тогава издава стихосбирките „Майска китка“, „Гусла“, „Поля и гори“, „Италия“, „Сливница“; мемоара „Неотдавна“, повестите „Немилинедраги“ и „Чичовци“, разказите „Хаджи Ахил“, „Иде ли?“ и др., пътеписа „Един кът от Стара планина“ и други текстове.

Ключовите теми, които разработва творецът, са подвизите на участниците в националноосвободителната борба и на героите от Сръбско-българската война, защитили независимостта на отечеството и националното достойнство; духовното израстване, нравственото преобразяване на народа през Възрожденската епоха; кризата на ценностите в следосвободенската действителност, покварата и насилието в лишеното от идеали общество; величието на българската природа, красотата на родния език; отхвърлянето на необоснованите обвинения на чуждопоклонниците.

Вазов създава своя първи роман – „Под игото“, в който представя многостранно живота на българите в последните години преди Освобождението – между традиционния патриархален бит и общонародния бунт. Отпечатана в самостоятелно издание през 1894 г., творбата се възприема от Вазовите съвременници – подобно на цикъла „Епопея на забравените“ – като коректив на принизеното настояще, в което властват егоизмът и грубият прагматизъм.

В прозата и поезията творецът изобличава аморалното поведение на антигероите на новото време и разкрива тяхната демагогия, безпринципност, користолобие (разказите в сборника „Драски и шарки“).

Социалният критицизъм е характерен и за произведенията, в които изпъква страданието на онеправданите, изтласкани в периферията на общественото пространство и забравени от властимащите (стихосбирката „Скитнишки песни“).

Вазов насочва вниманието си както към проблемите в своята съвременност (сборниците с разкази „Видено и чуто“,

„Пъстър свят“, „Утро в Банки“, комедията „Службогонци“), така и към средновековното минало на България, търсейки в някогашните драматични събития корените на тревожните явления в настоящето (романът „Светослав Тертер“, повестта „Иван Александър“ и др.). През Второто десетилетие на века основната тема във Вазовата поезия е свързана с войните за национално обединение (стихосбирките „Под гърма на победите“, „Песни за Македония“ и „Нови екове“).

Последните лирически книги на народния поет са публикувани през 1919 г. В „Люлека ми замира“ присъстват темите за съкровено личното – любовта, носталгията по родния дом и близките, по отдавна отминалото време на младостта.

Открояват се и стихотворенията, в които Вазов прави равностепенна на своя творчески път и изразява разбирането си за мисията на изкуството („Жива история“, „Моят път“ и др.). В „Не ще загине!“ се преплитат покрусата от крушението на националния идеал и вярата в доброто, в справедливостта, в спасението на изстрадалата родина.

Създавайки художествени образци във всички жанрове на българската литература – оди, поеми, елгии; разкази, повести, романи; пътеписи, комедии, драми – Вазов изпълнява гражданския си дълг и продължава книжовното дело на възрожденците. Творецът формира националното самосъзнание и съхранява системата от колективни нравствени ценности. Това е причината да бъде възприеман като духовен баща и учител на народа, олицетворение на неговата устойчивост и единство в преломните години на исторически изпитания.

ПОСЛАНИКЪТ НА МИРА – ФРЕДЕРИК ЖОЛИО-КЮРИ

Роден в Париж на 19 март 1900 г., той е възпитаник на Висшето училище по физика и химия в родния си град. През 1925 г. той става помощник на Мария Кюри в Радиевия институт, а през 1926 г. се жени за нейната дъщеря, Ирен Кюри. Жолио получава докторска степен след като защитава дисертацията си за електрохимията на радиоактивните елементи. По времето, когато изнася лекции във Факултета на науките на Парижкия университет, той работи съвместно с жена си при изследването на структурата на атома, по-точно проекцията на ядрото. Това било от първостепенно значение за откриването на неутрона. През 1935 г. те са наградени с Нобелова награда за химия.

През 1950 г. получава Сталинска награда за мир от съветското правителство. Въпреки че запазва професорското си място в Колеж дьо Франс, когато жена му умира на 17 март 1956 г., той поема нейните функции на председател на катедрата по ядрена физика в Сорбоната. Фредерик Жолио е член на Френската академия на науките и на Академията по медицина; произведен е в Кавалер на Почетния легион. Той посвещава последните години от своя живот на създаването на център за ядрена физика в Орсе. Фредерик Жолио умира на 14 август 1958 година.

Симона Евтимова, 7б клас

УЧИЛИЩЕН СМЯХ

Дистанционно обучение.

Учителя: - Някой да отговори? - ...

- Никой?

Добре тогава почваме по азбучен ред, нека отговори: AngryKitty2008

***

Мечтата на всеки ученик в момента - да го накажат без компютър и без телефон...

***

Синът: -Трябва да намеря начин да взема изпитите...

Майката: - Ами седни да учиш!

- Ситуацията е сериозна, не ми е до шеги.

➤ Редакционна колегия:

Александра Апостолова

Поля Кацарска

Иванка Ванкова

E-mail: vestnikcurie@gmail.com